

en uforholdsmæssig Deel paa de mindre For-
 muende, paa dem, hvis Stilling er saaledes, at
 de næsten kunne kaldes fattige. Magistraten
 har derimod meent, at dette kan man ikke vide,
 og den har anført som Grund dertil, at man
 kun havde 3 Aars Erfaring; men jeg troer, at
 dette er urigtigt. Jeg troer, at Magistraten
 har tilstrækkelig Anledning til at vide, at Skat-
 ten falder haardt paa de Uformuende; den maa
 vide det af Rodemestrenes Udtalelser og af de
 mange Føgebforretninger, som have været ud-
 førte, og jeg erindrer ikke Andet, end at et
 meget æret Medlem af Magistraten, der sidder
 heri Salen — maaskee tager jeg feil, men det
 forekommer mig dog saa — forleden omtalte de
 Vanskeligheeder, der vare forbundne med at faae
 Skatten udredet af de mindre Bemiblede,
 Noget, der dog viser, at den falder tungt paa
 dem. Naar dette er Tilfældet, gaaer det imid-
 lertid ikke an at gjøre Sagen af med den al-
 mindelige Talemaade, at man endnu ikke har
 havt tilstrækkelig lang Tid til at samle Erfa-
 ring i, og det gaaer saameget mindre an, som
 Loven udtrykkelig gaaer ud fra den Forudsæt-
 ning, at man i de 3 Aar skulde have samlet
 Erfaring nok til, at den kunde revideres. Tre
 Aar ere virkelig ogsaa en tilstrækkelig Tid til
 at indvinde Erfaring om, jeg vil ikke sige alle
 Punkter, men dog om enkelte; der maa være
 Punkter, som have viist sig klare og tydelige
 i de 3 Aar, og jeg skal hertil sige, at Ind-
 komstskatten paa en Maade ikke er nogen ny
 Institution, der er indført i Aaret 1861; thi
 forud for den gif en anden Institution, der
 nærmede sig til den, nemlig Hjælpe-skatten.
 Fra den har man ogsaa Erfaring om, hvorle-
 des Byrden er fordeelt paa Borgerne, og den
 kunde man have taget tilhjælp til Støtte for
 den gjennem de 3 sidste Aar vundne Erfaring.
 Magistraten har rigtignok, som det sees, saavel
 af den Skrivelse af 24de August, den sendte til
 Borgerrepræsentationen, som af Motiverne til
 det foreliggende Lovudkast, filltet store Fordrin-
 ger; thi den siger udtrykkelig, at der ikke har
 været Tid til at samle alle de Erfaringer,
 som vare nødvendige. Det er naturligt, at
 man, naar man stiller Fordringerne saa høit,
 ikke har kunnet indlade sig paa Forandringer;
 men det forekommer mig aldeles ikke nødven-

ligt at have samlet alle Erfaringer; naar man
 kun har samlet den Erfaring, at der er Brøst
 paa et vist Sted, maa man see, hvorledes den
 kan afhjælpes. Naturligviis gaaer jeg ud fra,
 at der er Trang tilstede til Forandring, og
 Spørgsmaalet bliver da, hvorledes denne For-
 andring skal iværksættes. Der foreligger i den
 Henseende et bestemt affattet Forslag fra Bor-
 gerrepræsentationen, mod hvilket der er frem-
 kommet Indvendinger først fra den ærede Ma-
 gistrat og dernæst fra det høitærede Mini-
 sterium; men jeg skal søge at afkræfte de
 Grunde, som ere anførte derimod, og vise,
 hvorledes de efter min Overbeviisning have
 meget lidt at betyde. Jeg vil ikke nægte, at
 man kan komme til en anden Scala end den,
 Borgerrepræsentanterne have foreslaaet; men
 det er jo netop et Held, at de forskjellige Me-
 ninger kunne mødes her i Thinget, og at der
 kan vælges imellem dem, for at man kan
 komme til et godt Resultat. Det er blot min
 Mening at søge at vise, hvorledes de Grunde,
 der ere anførte imod Forandringer i den Ret-
 ning, hvori Borgerrepræsentanternes Forslag
 gaaer, ikke holde Stik. Borgerrepræsentanterne
 have for det Første foreslaaet, at Scalaen for
 Skattenedsættelsen skulde udstrækkes til en Ind-
 tægt af 2000 Rd. istedetfor til 1200 Rd.;
 dernæst, at Scalaens Begyndelsesstigning skulde
 være mindre haard, og endelig, hvad der ogsaa
 er af nogen, om ikke saa stor Betydning, at
 man skulde medtage halve Hundreder med
 Hensyn til Ansættelsen af Skatten, istedetfor at
 man nu kun holder sig til hele Hundreder.
 Herimod er for det Første blevet indvendt, at
 det er for tidligt „at indføre et nyt Princip“
 — saaledes lyde de brugte Ord —; men
 hvad den Bemærkning angaaer, at det er
 for tidligt, har jeg allerede søgt at imøde-
 gaae den i det Foregaaende, og hvad angaaer,
 at det skulde være et nyt Princip, man vil
 indføre, da beroer dette vistnok paa
 en Bildfarelse hos de ærede Herrer, som have
 gjort denne Indvending; thi her er slet ikke
 Tale om et nyt Princip, men om det selv-
 samme Princip, som blev slaaet fast ved Loven
 af 19de Februar 1861, og om en Modification
 deri, en forandret Maade at gennemføre det
 paa. Dernæst har man sagt med Hensyn til